

най-добър приятел. Защото той знае, че всичко стои в моите ръце.

И наистина, очите на целия западен и източен свят бяха обърнати към Търнов, към българския самодържец, който държеше ключа на всички събития. Към която страна от двете враждуващи групи той се присъединеше, там щеше да бъде победата.

Или с папата, френците, венгрите и Константиновград, или с Фридрих Хохенщауфен и Никея.

Ако отидеше с папата, Бодуен можеше да прекара войските си от запад през България и да закрепил столицата си край Босфора.

Ако отидеше с алеманеца и Ватаци, тогава Фридрих щеше да затвори пристанищата на Италия и тогава Константиновград никога нямаше да види помощ. В такъв случай Ватаци, или Асен, можеха свободно да го обсаждат, дорде най-сетне падне от глад, липса на оръжие и войски.

Наближаваше празникът на Солунския чудотворец. От широко отворените прозорци нахлуваше горчивият лъх на многобройните мацъветели димитровчета, смесени с остро ухание на босилека.

Заграден от висшите си сановници, Иоан Асен разтваряше последните писма, които гончите бяха донесли през демя. Първото бе от зетя му, сръбския крал, който молеше настоятелно да бъдат изпратени в Сърбия мощите на чича му Сава.

Царят остана неприятно засегнат от това искане. Повика пратениците на краля и им каза:

- Разбирам да искате светото тяло на великия покойник, ако то лежеше изоставено и непочетено... Но понеже светителят е приел успокоение у нас, тъй както това би станало и при вас самите, понеже лежи с голяма почит в Божията църква, защо само искате да безпокоите преподобното му тяло? Кажете на моя син Владислав, че желанието му и това на епископите му, ме много огрчават, и че аз не мога да го поседвам.